Ч. 226. Субота 22 (9) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З моравского сойму. — З угодової ческо-нїмецкої комісиї. — Делеґациї. — Перед подїлом Персиї.

На передвчерашнім засїданю моравского сойму п. д'Ельверт зголосив нагле внесенє о відкликанє податкових предложень краєвого видїлу. Коли по бесїдах д'Ельверта і Прокеша маршалок приступив до замкненя засїданя, Нїмцї і социялісти піднесли голосний протест. П. Ельдерш підбіг до трибуни маршалка і зачав кричати: „То негідна комедия, то не є жаден сойм!" В салї счинив ся великий гамір. Маршалок опустив салю. З ґалерий кидано зелені картки з написом: „Проч з подорожінєм помешкань і пива! Оподаткуйте товстих капіталістів, а не спокійно працюючих бідаків!"

Фінансова секция моравского сойму радила передвчера від год. 3 по пол. до год. 5 рано, але до полагодженя фінансового закона не прийшло. Особливо поборювано проєкт підвисшеня податку від пива. Вчера прийшло в містї до нових демонстраций против податкових проєктів краєвого видїлу.

В середу пополудни перший субкомітет ческої національно-полїтичної комісиї ухвалив внесенє пос. Френґля. Внесенє пос. Епінґера, що зміняє попереднє внесенє і внесенє пос. Форшта противне томуж внесеню передано специяльному субкомітетови з 9 членів з порученєм, щоби до 24 годин здав про них справу. Слїдуюче засїданє субкомітету завтра.

Другий субкомітет народно-полїтичної комісиї для язикових справ радив над компетенциєю комісиї що-до розгляду питаня національних меншостий. Пос. Челяковский поновив своє внесенє про вибір окремого комітету, котрому поручено би реферат про школи національних меншостий. Пос. Вольф спротивив ся сему внесеню. Посли Гидек і Гліпек доказували, що комісия компетентна до полагодженя сеї справи. Внесенє пос. Челяковского принято голосами Чехів та більшої власности. Пос. Вольф спротивив ся сему. Пос. Малї заявив, що Нїмцї голосували против сего внесеня лише в тактичних взглядів. Вибрано комітет по думцї ухваленого внесеня пос. Челяковского.

В комісиї маринарки угорскої делеґациї реферував буджет маринарки дел. Розенберґ. Розбираючи буджети маринарки з р. 1909 і 1910, прийшов референт до пересьвідченя, що буджет маринарки не вистає на конечні єї потреби. Теперішний прелїмінар буджету не обіймає нїякого кредиту на будову нових воєнних кораблїв, лише кредит на приспішенє будови кораблїв вже від давна розпочатих. Єсть публичною тайною, що адмінїстрация маринарки поважно займає ся пляном будови новітних боєвих кораблїв. Бесїдник просить команданта маринарки, аби дав рішучу відповідь, яке є відношенє заряду маринарки до будованих тепер в Stabilimento tecnico в Триестї двох нових „дреднотів". Они, як звістно, будують ся на підставі плянів затверджених зарядом маринарки. Нїякий Мадяр не обійме одвічальности за кошти потрібні на будову кораблїв, коли в заміну за материяльні жертви не буде запорученє також попертє господарчого житя тих країв, котрі приносять ті жертви.

Командант маринарки Монте Кукколї заявив, що позаяк в р. 1909 не зібрали ся делеґациї, то він не міг предложити проґрами будови нових кораблїв. Супротив великих уоружень инших держав Австрия не могла зречи ся значіня на мори і полишити ся на самім задї, длятого принято оферту Stabilimento tecnico, на підставі котрої дано єму пляни

10)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Зайдім же тепер до столової готелю над одним з тих озер. Тиха смичкова музика витає нас; то грають старої Марльборо піснї. На головній стїнї видимо звіздистий прапор, Юнієн Джек, трикольорову і прапор з лїліями в мирній спілцї; розважний господар числить ся з всяким можливим патріотизмом між своїми гостями. З других стїн споглядають менше полїтичні але більше з духом місця споріднені красні голови і роги канадийскої дичини. Їх можна легко розділити між тоті чотири прапори. Тоті поважні панове з випрямленою поставою то певно анґлїйскі войскові, котрі свої лїта спочинку проживають в Канадї; они розмовляють про ґарнїзони і попивають при тім тяжке вино портове. Тота родина з маломовним, утомленим але дуже услужним мужем і говірливими та вибагливими але дуже хорошими дамами, може бути хиба лиш з Америки; доказом на то навіть тота чарка віски з содовою водою, бо Канадийцї не люблять такої мішанини. Тота елеґантна дама з неменше елеґантними доньками, котрій кельнери віддають як найбільшу почесть, то певно стара француско-канадийска родина; доньки встають, коли матір приходить і ждуть стоячи, аж она собі сяде, а Американки придивляють ся тому счудовані і усьміхають ся. Малий чорний панок з трикольорою замість шпильки в краватцї і єго трохи притовста жінка то очевидно міщани з Квебека; они розмавляють дуже живо з собою, але то розходить ся лиш о спис страв. Молодий білявий кельнер, котрий нам послугує і за кождий раз почервонїє ся, коли до него заговорити, зраджує нам, що то бостоньский студент і буде мусїв слїдуючого тиждня брати ся знов до латини і греки, замість як тут у вільних хвилях риби в озері ловити.

Скоро обід скінчив ся, всї вибігають на двір, над береги озера. Войскові вибирають ся на прохід аж туди, де хащі вже дальше не пускають. Американки грають ся підбиванєм пилки, а утомлений чоловік сидить цїлісеньку годину спокійно з вудкою в руцї і жде, коли зловить ся риба. Французки гойдають ся на веранді над оаером, а деякі панове з сусїдства надскакують коло них. Тота пара супругів з Квебека спочиває собі в тихім кутику сьвітлицї і дрімає спільно. Малий білявий кельнер остав ся сам один в сали; він підійшов до бічного стола, на котрім стоїть всїляка посудина, і взяв ся вилизувати компот з тарілки.

6.

Сеґепей. — Монтріял.

Одного погідного дня поїхав я одинокою зелїзницею, яка з Квебека іде на північ, в лаврентийскі гори. Насамперед піднимав ся наш поїзд поволи по горбах підгіря в гору, поміж самими червоно-білими селами, підчас коли старе француске місто щораз висше і пишнїйше визначало ся на овиді. Відтак заїхали ми у величезний лїс, котрий закрив перед нами цїлу країну над рікою. Але око не злу зробило заміну. Я вже видїв неодин полудневий лїс, але нїякий на півночи, котрий шість місяців в році буває покритий снїгом. Сосни, ялицї і смереки творили тут нїби темне тло, котре від синьої смуги неба відзначало ся ще величавійше. На тім тлї модрина і кедрина повишивали нїби якісь взірцї яснїйшої зеленої краски а великі і малі лати листистого лїса виглядали мов острови серед сего четинного моря. Гилястий дуб нїби спорив о місце з випростованим елеґантним буком та з вузкими ясними смугами березп, підчас коли менший явір, вдоволений сам з себе, розкладав своє листє понад корчами — мов би знав, що то він канадийске національне дерево — а денеде виглядала і орябина, котру природа за єї скромність відзначала вже червоною осїнною краскою. Долом витягав сумах свої темно-червоні нїби оксамітні щіточки а краєм лїса росла у величезній масї американьска національна цьвітка „ґольденрод" і творила нїби золотавий рубець на сїй пишнїм краєвидї.

Множество рік, що випливали з множества озер, шуміли попри нас а більші з них несли на собі сплави без всякого догляду або помочи до найблизшого тартаку. Ті не многі села, попри які ми переїзджали, не були нїчим иншим лиш оселями довкола якогось тар-

будови двох нових воєнних кораблів, котрі Stabilimento буде на власний рахунок. До умови що до ціни не прийшло і не дано єму ніяких гроший наперед, внаслідок чого застережено делегациям право до становленя о кредиті. Дальше давав комендант маринарки поясненя о теперішнім стані фльоти. В р. 1911 буде предложена делегациям проґрама будови кораблів, розложена на ряд літ. Заряд маринарки робить що може, але австрийска фльота з причини малих средств займає послідне місце серед великих держав. Конечне також підвисшене числа рекрутів маринарки.

Дел. Батіяні підносить, що Stabilimento tecnico не був би розпочинав будови будови, коштуючої 120 мілїонів, коли би не був мав запоруки, а тим вже право делеґациї що до уділеня кредитів нарушено. Австрия, що не має кольоний і заморскої торговлї, не потребує сильної фльоти, а вгляд на союзника не варта будуючих ся кораблїв.

По дискусиї комісия приймила буджет маринарки і надзвичайні кредити в квоті 54 мілїонів. Зарядови маринарки висказано признане за заходи коло розвитку воєнної фльоти.

З приводу анґлїйскої ноти в справі перский пише париский „Siecle": Залога росийска і анґлїйский протекторат не ослаблять перского народу. Натомість справа перска може стати небезпечною для Анґлїї і Росиї, бо накладає нові тягари на ті держави і велику одвічальність. Росияни нехай пригадають собі Фінляндию, Польщу, Малоросию, Кавказ і рештки оставшої ся в їх руках Манджуриї. Ми Французи пригадуємо собі, що урядова анґлїйска праса доперва перед кількома місяцями уділила нам ради, аби за далеко не запускали ся в Мароку. Чиж дорога з Бушір до Шірас (в Персиї) не довша ніж з Казаблянки до Мерекеш?

Бюро Райтера довідує ся, що Анґлїя в своїй нотї обстоює при сім, щоби на случай, коли би до трох місяців не заведено ладу на шляху Абушір-Іспаган, сформовано віддїли перского войска під проводом анґлїйских офіцирів з Індий для охорони сего шляху. Нема бесїди про те, щоби анґлїйске правительство брало на себе в тій справі яку небудь відповідальність, або щоби плянувало атаки на независимість Персиї.

Перске правительство не вислало ще відповіди на анґлїйску ноту. Має то стати ся в суботу.

Новинки.

Львів, дня 22-го жовтня 1910.

— **Відзначене.** П. Міністер віроісповідань і просьвіти надав Антонови Синици, управителеви 2 клясової школи в Запитові, при нагоді перенесеня єго в стан спочинку в признаню єго многолїтної і успішної працї титул директора.

— **Краєва Рада шкільна** перенесла інспекторів шкільних округів: дра Кароля Фалькевича з Дрогобича до Ряшева а Ів. Скворонського із Збаража до Дрогобича: — іменувала заступниками учителів: Ів. Демчука в рускій ґімназиї в Коломиї, о. Ів. Сенишина в реальн. шк. в Станиславові, Мар. Плячка в ґімн. в Теребовли: Йос. Лясоту, уч. 4-кл. шк. муж. ім. сьв. Мариї Магдалени у Львові в мужескій семінариї учит.; — перенесла заступників учит. Кар. Кавецкого з польской до рускої ґімназиї в Коломиї: Леонію Терешкевичівну, заступ. учит. в женьскім семінариї учит. в Перемишли, до женьск. семінариї учит. в Бережанах.

— **Філїя** руского Тов. педаґоґічного в Стрию пошукує управителя курсу анальфабетів, який утворить ся з початком падолиста с. р. Управитель обовязаний провадити курс щоденно в одній з міських шкіл народних в Стрию. Курс обнимати буде 2 віддїли. Віддїл низший має відбувати науку 4 рази тиждневої, а висший 2 рази в тиждень — в вечірних годинах. Товариство застерігає собі контролю науки через свого відпоручника. Близші інформациї подає на жадане голова філїї др. Іларий Бачиньский адвокат в Стрию. Панове петенти зволять ласкаво подавати свої услівя на руки дра Бачиньского до кінця с. м.

— **В Раві рускій** відбудуть ся в понедїлок дня 31 жовтня в сали „Народного Дому" наукові сходини філїї „Сїльского Господаря". Предмет відчиту: Звідки беруть ся снітїй, головня, спірець (присвір або матка збіжева) і гниль бульби так як ся перед ними охоронити. Початок точно о год. 1 мін. 30 по полудни.

— **Огнї.** В Пасічній коло Станиславова згоріло минулої недїлї 15 загород селяньских з цїлим сегорічним добутком. Загальну шкоду обчисляють на 100.000 К. З погорільців був лиш один обезпечений. — Вчера около 7 год. рано займила ся при ул. Краківскій з заду поза вірменьскою каплицею вибудована там на руштованю для робітників буда на другім поверсї. Сторожа пожарна пригасила огонь але буду знищила. — В Підволочисках згорів оногди фільварок ґрафа Баворовского. Шкода виносить 70.000 К. Згорів весь сегорічний добуток.

— **Холєра.** З причини пригасаня холєри в сусїдних ґубернїях Росиї звинуло Намістництво на зарядженє Міністерства справ внутрішних ревізию санїтарну подорожних в місцевостях граничних: Майдані сїнявскім (ярославского повіта), Стоянові (каменецкого повіта), Белзци (равского повіта), Угринові (сокальского повіта), Стремильчу і Фільварках (брідского повіта).

— **Дрібні вісти.** Краєвий Союз господарско-молочарский отворив трету з ряду торговлю масла у Львові при ул. Зиблкевича ч. 4. Поручає також склади Ринок ч. 10 і ул. Казимирівска 47.— Цукор подешевів в гуртовій торговли о 11 К 50 с. на метричнім сотнари або на 100 кільоґрамах, отже кільо цукру повинно бути тепер дешевше о 11 і пів або о $5\frac{3}{4}$ сот. на фунтї. — Кінь жидови втік: зі стайнї Германа Гімпля при ул. Городецкій ч. 43 втік оногди рано кінь гнїдої масти з обтятою гривою. — П. Фроньови, стражникови зел. на Вульцї, вкрадено чорну корову з одним притятим рогом вартости 200 К. — До шинку Ґакля при ул. сьв. Теодора добули ся мин. ночи злодії і вкрали в підручної каси 65 К і золоті ковтки.

— **Нова тарифа їзди трамваями** буде обовязувати у Львові від 1 падолиста. Після сеї тарифи білєт 1-секцийний важний для одної особи на просторі одної секциї без права пересїданя коштує в І. кл. 10 сотиків, в ІІ. кл. 8 сот.; білєт 4-секцийний важний для одної особи до одноразового пересїданя в часї одної години коштує в І. кл. 20 с., в ІІ. кл. 14 с. Раннї білєти лише ІІ. кл. видавані лише до 7 год. рано: білєт 1-секцийний, важний як білєт звичайний 6 с., білєт 4-секцийний 8 с. Місячні абонаментові білєти для шкільної молодежи лише І. кл., управнюючі до одної їзди і поворoту: місячний 1-секцийний білєт 2·50 кор.; 4-секцийний 3·50 кор. Місячні абонаментові карти з фотоґрафією, управнюючі до довільно частої їзди: 1-секцийна карта І. кл. 7 кор., ІІ. 5 кор. Річні абонаментові карти з фотоґрафією, що управнюють до довільної частої їзди на всїх лїніях: карти, важні від 1 сїчня 1911 р., І. кл. 120 кор., ІІ. кл. 90 кор.

— **Обманьство на 65.000 корон.** Хитрий мантїй, що вимантив від філїї кредитового Заведеня для торговлї і промислу в так легкий спосіб повисшу суму, щез без слїду і поліциї не удало ся й доси єго вислїдити. Львівскій поліциї удало ся лиш вишукати того дорож-

---

таку, котрий зі своєю високою зелїзною вежею, з котрої бухала полумінь горіючих відпадків з дерева, і з цїлим своїм повним гуку, стуку і шуму житєм виглядав мов би воєнний табор промислу. А теперішний промисл уміє видобути із сего краю більші скарби, як то могли давні завоєвателї зі своїми справдешними воєнними таборами. Тоті високі зелїзні вежі то впрочім новина в канадийских лїсах. Давнїйше висипали трачинє до ріки, але перестали то робити, коли ґази, які добували ся з гниючого дерева, спричинили кілька небезпечних вибухів. Але палять лиш трачинє, грубші відпадки з дерева складають побіч тартаків на величезні купи, котрі иноді роблять ся так великі, як тоті купи каміня, що їх насипають коло копалень вугля.

Чим дальше ідемо на північ, тим рідші стають оселї; за то показують ся в прогалинах лїса тут і там кочовиска Індиянів, котрі в лахах на собі споглядають мовчки на того коня з пекла, котрим їздять блїдолиці. Під вечер отворив ся лїс в урожайну, старанно оброблену низину, в котрої глубинї виднїло ся величезне озеро. То було озеро Ст. Джон (St. John — сьв. Іван), головна водойма, до котрої спливають ся всї води межи рікою сьв. Лаврентия а заливом Годзон. Ріки, які сюди спливають, задержали всї свої індиянські назви, котрі так трудно вимовити, що Французи повинні би були вже давно їх перехрестити. За примір нехай послужать для читача: Уіачуан, Метабечуан і Ажуапмушуан; сю послїдну назву виписують з анґлїйска по француски як слїдує: Ashonapmonchouan!

Між тими малими сїльцями, які знаходять ся тут над берегами сего озера, було одно, Роберваль, найбільше, що мало яких тисяч двіста душ; я постановив длятого познакомити ся близше з отсею оселею. Жителї сего села були в першій лїнії особи духовні; в так малій місцевости як Роберваль, я ще не бачив тілько сьвященників, монахів і монахинь. А які они завзяті Французи, того доказ дав менї зараз один сьвященик, котрого я стрітив; коли я єго спитав по анґлїйски, куди менї іти, він відповів коротко, що не уміє по анґлїйски і пішов дальше. Друге місце займають справдешні селяни, котрі займають ся або господарком в поли або працюють в обох тартаках в сім селї. Між ними були лиш одна родина анґлїйска а дві шкотскі; коли до них не прийдуть ще инші, то з них готові поробити ся небавком завзяті Французи, як то вже нераз бувало над рікою сьв. Лаврентия. Але ще й то годить ся зазначити, що й Нїмці мали в Роберваль свого репрезентанта. Був ним — Борух Фрайденталь, котрий мав в сім селї свій крам з такими товарами, які не ростуть на тамошнім ґрунтї а все-таки потрібні для заспокоєня потреб житя.

Але в Роберваль суть ще й инші не менше інтересні жителї. То Індияни з племени Монфаняйсів (Monfagnais), що мешкають над берегом озера, трохи подальше від домів білих людий. То було вже пізно в осени, коли я до них навідав ся і старші мужчини вибрались вже були на лови в північних сторонах і я застав лиш старих людий, жінки і дїти. Они мешкали ще по части в лїтних мешканях, в березових колибах, близько води в хащах. По части однак перенесли ся вже були до зимових домиків, низьких побілених хат з одною комнатою, по котрій можна було за одним разом роздивити ся крізь завсїгди отворені двері. Одїж мужчин не відражняла ся нічим від одежі бідного француского селянина: жінки задержали бодай в тих килимкових в ріжнобарвні паски загортках, яким мали вкриті голови і плечі, згадку стародавної ноші свого племени. На відворот представляло ся їх занятє: мужчини сидїли перед колибами і робили з березової кори човни, як то колись робили їх предки, а жінки порали ся з іглами і ножицями та шили так само, як шиють і наші женщини: ба, в одній колибі сидїла якась Індиянка в очицях на носї і шила пильно на машинї до шитя!

(Дальше буде).

каря, котрий привіз Зінґера до готелю „Метрополь“. Дорожкар називає ся Треґер і каже, що той гість прийшов з ул. Жовківскої на дворець Підзамче і казав звідтам завезти ся до готелю. Тілько й всего сліду по тім якімсь Зінґері. — Урядник Заведеня п. Ґольдштайн зізнав в слідстві, що Зінґер, коли він прийшов до него з грішми, був так спокійний і певний себе, що як би не перука на его голові, то анї на хвильку не був би подумав, що то може бути мантій. Ґольдштайн зізнав, що коли набрав підозріня, то лишив ся сам з Зінґером а возьного післав до дирекциї. За хвилю візвано его до телефону і з дирекциї дали ему знати, що гроші треба виплатити, коли Зінґер виле́ґітимував ся як слід. По тій відповіди Ґольдштайн попращав ся з Зінґером подавши ему руку а Зінґер скорим кроком пустив ся до міста і за хвильку щез.

Господарство, промисл і торговля.

— **Спілка для користного збуту худоби** завязала ся в Стрию в вересни сего року, яко стоваришенє, судово реєстроване з обмеженою порукою. Спілка та поклала собі за ціль: займати ся збутом худоби своїх членів по як найкориснїйших цінах, — як також перетворюванем продуктів господарских лише своїх членів і в їх хосен.

Спілку тую засновано на те:

1) Щоби, — коли господар виплекає яку штуку худоби, як воли, корови, безроги, вівцї і пр., та схоче продати, — не мусів в четвер на торзі віддати єї за таку ціну, яку собі в Стрию купцї уложили, але щоби праця і труд коло плеканя тої худоби була нагороджена відповідно до якости і ваги тої штуки, а після курсу, який є в тім часї на торгах заграничних.

2) Колиб господар не хотів задля низької цїни продати своєї худоби — щоби не потребував гнати єї непродану назад до дому. — Спілковий заряд збере такі штуки разом, заладує у ваґони, пішле на торг заграничний, де є звичайно курс висший і там єї продасть за ліпшу цїну, а гроші перешле продуцентови.

3) Щоби оминути всяких прикростий зі сторони торговых ґіен, — які не ухиляють ся перед нїякими сварками, проклонами а навіть побоями господаря, коли не хоче віддати своєї худоби за безцїн, — дасть Спілка годівельникови можність оминути ті всї прикрости торгові, через висилку его худоби на продаж до Відня, або до иншого більшого торгового центра на продаж.

Тому, що інтереси годівельників-селян а покупців, торговців і консументів міских, стоять в тій справі в противенстві,— бо господар хоче свою худобу продати дорого, а консумент не хоче дорого платити, тому, що дїланє і розвій Спілки такої не лежить в інтересі міских торговців і різників, будуть они якраз тому сильно виступати против введеня Спілки в житє. Тому, що вже послїдний час, щоби наші селяни-торговцї (продуценти) зрозуміли докладно свій інтерес і шукали в законах самопомочи і охорони перед рабунковим визиском, запросила управа тої Спілки всї громади повіта стрийского на довірочну нараду, яка відбуде ся в Стрию в великій салї „Народного Дому“ в четвер дня 20 с. м., а на котрій обговорено справи купна і продажі худоби і безрог, — справу зарази пискової і ратичної, справу замкненя торгів, отже справи, які так діймаючо принакають широкі круги нашого хлїборобского населеня. Як зачуваємо, спілка та вийде небавком в житє, а при нїй буде зорганїзований також курс для управителів таких спілок.

Телеґрами.

Краків 21 жовтня. Вчера відбуло ся тут в сали міскої ради віче польскої партиї демократичної. Ухвалено резолюцию предложену п. Конопіньским, жадаючу 4-прикметникового права виборчого і резолюцию дра Данеляка взиваючу всіх демократичних послів, особливо з Кракова, щоби в порозуміню з иншими послами поступовими доти не допустили до нїякої ухвали в Соймі, навіть що до буджету, доки не буде ухвалена реформа виборча.

Відень 21 жовтня. „Budap. Korr.“ доносить, що бар. Бінерт відвідав нинї ґр. Куен-Гедерварія. Оба президенти міністрів конферували звиш годину.

Відень 21 жовтня. В войсковій комісиї угорскої делеґациї заявив Кошут, що его партия ухвалене жадань державних робить зависимим від сповненя жадань тої партиї. Звітник Геґедіш і делеґати Солмоші і Гельтай висказали міністрови війни довірє.

Лїсбона 21 жовтня. (Аґ. Гаваса). Апост нунций монсін. Тонті виїхав за границю.

Петербург 21 жовтня. Донесенє одної із заграничних часописий о тайнім договорі росийско-анґлїйскім єсть неправдиве.

Париж 21 жовтня. На вежи Айфля відбула ся вчера проба з новим оружием до нищеня бальонів. Єсть то списа, котра пробиває ослону бальонову, вибухає і підпалює ґаз в бальонї. Списи таку можна кидати з лїтака або другого бальона. Проба мала добре випасти.

Льондон 21 жовтня. Бюро Райтера довідує ся, що Анґлія в своїй нотї обстає при тім, щоби на случай, колиби в протягу 3 місяців не заведено порядку на дорозі Абушір-Іспаган, були сформовані відділи перского войска під командою анґлїйских офіцирів з Індиї для охорони тої дороги. Нема о тім бесїди, щоби правительство анґлїйске переймало яку небудь одвічальність в тій справі або щоби плянувало атаки на ненарушимість Персиї.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).